

[Pia Christmas-Møller]

skrevet således, at det er forståeligt for borgeren, hvad retstilstanden er, og forståeligt for de sociale myndigheder, hvad forpligtelserne er; det har været afgørende ved udarbejdelsen af lovforslaget.

Det er ikke hensigten, at der nu skal ske flere eller færre tvangsfjernelser i Danmark, det er alene hensigten at give nogle bedre retsforhold.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det er den konservative ordfører, der får mig herop. Der lød jo mange pæne ord om børnene, forældrene og familierne, der skulle stå sammen. Det er jeg helt enig i, men så forstår jeg altså ikke, at Det Konservative Folkeparti kan stå bag dette lovforslag.

Den foreslåede § 14 indeholder jo en krænkelse, en fuldkommen åbenlys krænkelse, af forholdet mellem børn og forældre, og dér sigter jeg selvfølgelig til telefonaflytning og krænkelse af brevhemmeligheden. Man giver i dette lovforslag en hjemmel til, at et udvalg nedsat af en kommunalbestyrelse kan gå ind og krænke det, der er så fundamentalt, nemlig telefon- og brevhemmeligheden. Det gør Det Konservative Folkeparti i dette lovforslag, og jeg vil gerne spørge hvorfor. Hvorfor stiller man børn og forældre dårligere, end man stiller forbrydere i dette land? De har dog krav på at få en retskendelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

At Socialdemokratiet er positivt indstillet over for dette makværk af et lovforslag, er ikke nogen overraskelse, men det undrer mig, at fru Pia Christmas-Møller fra det kongelige danske konservative folkeparti kan stå heroppe og sige, at det er en styrkelse af retssikkerheden.

Det blev omtalt, at det jo er forældre med misbrugsproblemer, og i de situationer må man nødvendigvis fjerne børnene. Men det er jo ikke de eneste situationer, der er lagt op til i forslaget. Hvis man ser i den foreslåede § 35, stk. 1, 4), så står der: Hvis børnene har »andre adfærds- eller tilpasningsproblemer«. Hvor går grænsen? Med den formulering kan man tvangsjerne stort set alle børn i dette kongerige.

Der bliver talt om retssikkerhed. Hvis vi kigger i den foreslåede § 14, som fru Bente Juncker også var inde på, om telefon- og brevkontrollen, så kan et udvalg bare sidde og beslutte den slags. Og fuldstændig rigtigt, som fru Bente Juncker var inde på: Selv den værste forbryder, man overhovedet kan tænke sig, har en bedre retsstilling end disse børn. Hvor er retssikkerheden henne?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Min bemærkning og mit spørgsmål til den konservative ordfører går dels på indledningen, som vi var så 100 pct. enige i, og som kunne være taget ud af Kristeligt Folkepartis familiepolitik, dels på de konsekvenser, der kan være. Der er mange gode ting i forslaget, men der er også ting, som vi fra Kristeligt Folkepartis side er bange for, og jeg vil egentlig gerne spørge den konservative ordfører: Hvad med dette, at man kan adskille børn og forældre? Hvilke konsekvenser kan det få? Har man ikke overvejet, om man dér skulle give meget større retssikkerhed?

Så er jeg enig med hr. Tom Behnke i, at det jo ikke er de tilfælde, hvor det er oplagt, at der finder misbrug sted, der volder os problemer, men gråzonen, hvor der bliver sagt, at man ammer enten for meget eller for lidt eller tager sig for meget eller for lidt af barnet, og så er der altså nogle, der finder ud af, at det barn har brug for hjælp. Hvordan sikrer vi mod vilkårligheden i det? Det må være noget af det, vi skal ind på.

Og så lige en bemærkning til det sidste, om aflytning: Jamen så må der en retskendelse til, for det er jo nødvendigt i nogle tilfælde. Det må vi endelig slå fast.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er meget enig med Kristeligt Folkeparti i, at det er af afgørende betydning, at vi sikrer imod vilkårlighed. Nu har vi jo i anden sammenhæng her til formiddag diskuteret retssikkerheden på andre felter inden for det sociale område. Jeg er meget enig i, at det er utrolig vigtigt, at vi sikrer imod vilkårlighed, og derfor har vi også lagt stor vægt på, at den slags beslutninger ligger i børn og unge-udvalget. Dér